

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1563 usque ad annum 1566

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118626

§. 63. Parisiensis Curia Concilii receptioni obsistens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67192](#)

Sæcul. XVI. „insuper vobis confirmo, quod apud
A.C. 1564 „me fixum, ratumque sit, secundum
 „antiquum, ac laudabilem in Ecclesia
 „Romana observatum cultum vivere, &
 „efficere, ut ditionum mearum popu-
 „li juxta easdem sacras leges vivant,
 „nam pacem eapropter inii, ut hostes
 „regno meo expellerem: nunc autem
 „nihil magis in votis habeo, quam ut
 „jus æquum omnibus ditionum mea-
 „rum subditis reddatur: de cetero oro,
 „ut vestri Principes me excusatum ha-
 „beant, ob eas caussas, quas scriptis
 „mandabo, ut ad vos perferantur, post
 „quam hac super re cum meis Sena-
 „toribus deliberavero.” Hoc responso
 Rex Oratoribus neutiquam satisfecit,
 unde die vigesima septima Februarii
 eis aliud dabatur, quod tamen priori
 haud magis certum erat.

§. LXIII.
*Parisiensis Curia Concilii receptioni
 obfistens.*

Altera ex parte Parisiensis Senatus
 Synodi Tridentinæ receptioni ma-
 gna opponebat obstacula, præcipue con-
 tra utriusque postremæ Sessionis De-
 creta; quippe celebris hæc Curia con-
 tendebat, quod auctoritas Ecclesiastica
 cum præjudicio profanæ fuisset exten-
 sa, eoquod per multas, & carceris pœ-
 nas

nas Ecclesiasticis contra laicos procedendi facultas esset concessa, cum tamen Christus Dominus suis Ministris nonnisi spiritualem potestatem dedisset: insuper opponebant illi, quod Clero in publici status partem adoptato Principes quidem ex benevolentia Episcopis concederint suos Sacerdotes poenis temporalibus castigandi facultatem, ut inter eos disciplina conservaretur, Episcopi tamen hac potestate contra laicos nec ex lege divina, nec humana uti valeant, si autem ea uterentur, vere jus alienum usurparent. Præterea cavillabantur hi Senatores, quod Synodus Cæfari, Regibus, aliisque Principibus, si singularia certamina permittant, anathema intentet, cum tamen potestas a Deo proveniens, in terris a nemine Principibus auferri, aut restringi queat (*) Insuper carpebant ea, quæ Synodus circa Patronatus jura definiebat, perinde acsi falsæ huic suppositioni fuisse innixa, quod omnia beneficia sint libera, si jus Patronatus non probatur, cum tamen Ecclesia nulla habeat bona profana, nisi quæ a sæcularium liberalitate proveniunt: querebantur etiam, quod

(*) Potestas est a Deo, non autem potestatis abusus.

Sæcul. XVI. quod tunc, si capitales cauſſæ ab Epis-
A.C. 1564. copis ad Pontifices remittantur, Con-
 cilia Provincialia, & Nationalia, quæ
 quoad eas judices semper fuerant, sua ju-
 risdictione priventur. His addebat,
 quod non modo Franciæ consuetudi-
 ni, sed etiam Conciliorum canonibus,
 qui hasce cauſſas in propriis suis locis
 dijudicari volunt, derogetur, si Episco-
 pi, ut crima ipsiſ impacta diluant, Ro-
 man contendere obſtringerentur: nec
 minus Franciæ juribus, ac mori ad-
 versari inquiebant, quod beneficia pen-
 sionibus, aut fructuum reservationibus
 onerentur, prout tamen Synodus per-
 peram statuifset: porro haud toleran-
 dum esse censebant hi Confiliarii, quod
 cauſſæ in prima, ut vocant, instantia
 per Papam extra Regnum evocentur,
 hacque ratione antiquissima confuetu-
 do plurimis edictis confirmata violetur,
 cum hanc evocationem clausula iſta
 ex cauſſa urgente, & legitima non vin-
 dicaret, prout experientia manifeſte
 doceret, eoquod ſub hoc prætextu o-
 mnes cauſſæ Romam deferrentur. Præ-
 ter hæc non approbabant Parisienses,
 quod Mendicantes bona immobilia po-
 fidere permittantur; cauſſabantur e-
 nim, quod ejusmodi Religiosi, ſub alia
 instituti ratione in Galliis fuerint re-
 cepti, proin illos juxta aliam formam
 retine-

retinere æquum non sit. Denique plura alia proferebant capita, quæ excogitabant, ut Synodum non esse recipiendum comprobarent. (*)

Sæcul. XVI.
A. C. 1564.

§. LXIV.

Molinæi consultatio adversus Cilium Tridentinum.

Ceteris vehementius contra hujus Synodi receptionem tumultuabatur Carolus Molinæus celebris Jurisconsultus, cuius jam sæpius meminimus. Hic ineunte hoc anno Christi millesimo quingentesimo sexagesimo quarto Lutetiam Parisiorum redux die vigesima octava Februarii consultationem vulgabat, in qua exposuit, quod a quibusdam Regiis Consiliariis novem Synodi Sessiones receperit, quarum primæ sex anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo primo Coloniæ, ac postea Antverpiæ, reliquæ vero

(*) Hæc a Parisiensi Senatu fuisse opposita Continuator quidem refert, sed nullum omnino testem allegat: qualiter autem hæc componi valeant cum iis, quæ Continuator de eodem Senatu in tuenda Synodo contra Molinæum in §. LXVI. attulit, haud perspicimus.